Ч. 33. Пятниця 26 (13) лютого 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім недїль і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Перед скликанем парляменту. — З угорского сойму. — Справи балканьскі.

Вчера радив виконний комітет нїмецких демократичних сторонництв над способом зроблення парляменту спосібним до працї. З многих сторін пiдношено, що правительство мусить зобовязати ся перевести дорогою парляментарною не лише континґент рекрута, але також закон о анексиї, удержавлене зелїзниць і справу язикову. Деякі посли з альпейских країв протестували против форми союза з християньскими суспільниками і назви „нїмецкого бльоку". Однако постановлено супротив утвореня „славяньскої унїї" задержати спільність в справах національних.

Як Zeit доносить, ходили вчера поголоски, що правительство наміряє приспішити реченець скликаня ради державної на день 9-го марта. Правительство, як звістно, хоче найконечнїйші предложеня перевести зараз по скликаню парляменту. В посольских кругах з огляду на можливість обструкциї пiдношено гадку відбуваня рівночасних засїдань (окремих для нагля-чих внесень, а окремих для предложень), однако і в тім случаю відпала би можливість ухваленя предложень, бо треба числити ся з поновленєм обструкциї.

На запрошене пос. Сильвестра зібрали ся вчера представителї більших сторонництв в палатї: др. Ґломбіньский, Адлєр, Ґесман, Морзей, Сильвестер, Кіярі і Пахер на конференцию, на котрій обговорювано справу уздоровленя парляменту. На внесенє одного з участників конференциї згоджено ся, аби справу ту полагодити на повнім засїданю провідників клюбів. Скликанє такого засїданя полишено правительству, а коли би правительство не хотїло, тоді один з віцепрезидентів скликав би конференцию провідників.

На вчерашнім засїданю угорского сойму поставлено дві важні інтерпеляциї, а іменно: пос. Бозокі вніс інтерпеляцию в справі бесїди австрийского міністра скарбу дра Білїньского що до удержаня банкової спільности, а пос. Мезафі інтерпелював з причини небезпечности війни з Сербією. На ті інтерпеляциї міністри поки що не відповіли. Сойм радив відтак дальше над законом о континґентї рекрутів.

„Fremdenblatt" пише з нагоди нападів на Австрию сербскої праси, що „напрям нашої полїтики що до виступів Сербії нї в чім не змінив ся; ми бажаємо утримати спокій і виявляємо терпеливість, котра доходить до крайних можливих границь. Се факт в Европі признаний і инше представлюване справи не змінить переканаия европейскої публичної опінїї. Від босаньскої квестиї до сербскої полїтики нема нї дороги нї мосту. Помимо того Сербія почала узброювати ся, коли ми сформулували своє становище в Боснї. Коли би навіть ся фатальна одночасність не рівнала ся цїлковитому признаню що до правдивих намірів, все-ж отверті осьвідченя високих осіб в Сербії, найповажнїйших полїтиків і білгородских дневників з недосяжною докладностию виясняють цїль сербского узброєня. Нема найменшого сумнїву що до того, чого в дїйсности бажає Сербія. Она хоче провадити етапами свою полїтику. Тепер она домагає ся частини Босни, а при першій нагодї в будучности витягне руку по цїлу Босну. Не пiдлягає сумнїву, що цїла еї полїтика і все еї узброєнє звернене виключно против нас.

Коли Сербія певна, що еї полїтика є і мусить бути воєнна і звертати ся против нас, то яко незалежна держава сама повинна розвязувати се питанє. Але зрозуміло, що се не лишить ся без вгляду на полїтику Австро-Угорщини, що она мусить витягти з того консе-

---

7)

Ясновидїнє

і що з тим вяже ся.

Написав К. Вербин.

(Дальше).

І знов мусимо вернути до дра Польончика. Дня 17 с. м. мало відбути ся єго переслуханє в лїкарскій палатї у Львові в справі єго способу лїченя за помочию ясновидющого посередника або т. зв. медіюм. Др. Польончик не явив ся, а палата лїкарска визначить тепер другий реченець і загрозить єму дисциплїнарною карою. Що др. Польончик і тепер не явить ся, се річ майже зовсім певна, бо і як міг би він доказати то, що просто переходить природні сили чоловіка? А що і він чудес не показує, на то була би найлїпшим доказом чутка — скоро лиш правдива — після котрої він не хотів пiдняти ся лїченя своїм способом одного помершого недавно тому за границею польского маґната. Не хотів, бо — не міг показати чуда. А всеж-таки сказав він свого часу одному з львівских журналїстів, що може лїчити при помочи ясновидющого медіюм і пояснив єму основи сего способу лїченя. Заким однак приднвимо ся їм близше, то наведемо тут ще один тип ясновиди, котрий силою свого ясновидїня лїчив недужих.

Доморослий ясновида.

П. Григорий Тимчук, емеритований учитель з Колодрібки, пише так:

„Займила мене цікава розвідка в „Народ. Часописи" під заголовком „Ясновидїнє". Позаже і я мав нагоду зійти ся з ясновидою на селї, то хочу о тім дещо розказати.

Пан Т. розповідає дальше, як він в 1857 р. приїхав на вакациї до родичів в Лисичниках, заліщицкого повіта, як відвідав свого шваґра, Михайла Рекуника, начальника громади, котрого 16-лїтний син Дмитро був хорий (ноги були єму попухли як колоди) і як п. Т. вибрав ся опісля зі своїм шурином до ясновиди в Сковятинї, котрого оба не знали анї нїколи не видїли. Той ясновида звав ся Стшалковский. Приїхавши до Сковятина, допитали ся до Стшалковского, але не застали єго лиш жінку. На дворі стояла якась стороньска фіра; то приїхали були перед ними якийсь чоловік і жінка з Ворвулинець. Жінка Стшалковского приймила гостий і сказала їм, що чоловік в ночи приїде, та порадила їм, щоби заночували. Вечером ще порадили їм, щоби, если хто має горівку, не казав о тім еї чоловікови, бо коли той випє келїшок, два, то вже не скаже так ясно, як по тверезому. Найлїпше, щоби флящку з горівкою десь сховати, може в бурянї на подвірю. Шваґер п. Т. так і зробив. А дальше розповідає п. Т.:

Рано, досьвіта, лиш ми повставали та помили ся, приїздить Стшалковский та входить до хати: мужчина середного росту, лїт 40 до 45, хороший з лиця і поверховности, худощавий і досить добре по шляхотски убраний та й веселий. Привитав ся з нами. Казав дати води, вмив ся, засьвітив дві сьвічки на вівтарику перед образом Матери Божої, виймив польску книжку, „Ołtarzyk" з кишенї, укляк перед вівтариком та зачав молити ся з книжочки. Молив ся довго і щиро; не удавав.

По молитві каже до жінки: Дай нам що посьнїдати! — Жінка поставила миску сметани з сиром і хлїб. — Дай нам горівки! — Нема! — Дай, дай! я знаю, що є. — Нема, снїдайте без горівки...

Стшалковский вийшов тоді на двір, пішов просто в бурян і витягнув з відтам флящку з горівкою та приніс до хати. Коли келїшок обійшов другий раз, жінка хап! флящку і сховала та каже: Буде з вас! По снїданку сїв Стшалковский конець стола, поклав молитвословець „Ołtarzyk" перед себе на стіл та питає: Хто з вас борше приїхав? — Ми з Ворвулинець — відповідають єму. — То я вас борше залагоджу. — Чи хочете, щоби сї люди вийшли і не слухали? — каже і показує на нас. — Нехай сидять! То ніяка тайна — каже ворвулинецкий чоловік.

Стшалковский дає тоді „Ołtarzyk" тому чоловікови і каже: Отворіть денебудь! — Чоловік отворив книжку. Стшалковский кладе отворену книжку перед себе на стіл, пiдпирає ся обома руками тай хвилю думає а відтак каже:

— Ой, чоловіче, ви слабі! Таж ви на очи нічого не видите; хоч не пізнати а очи вам цїлком заслонені; вже буде три місяцї, як

квенцию, яку в подібнім випадку кожда велика держава, що дбає про свою гідність, мусіла би уважати за неминучу. В Білгороді повинні застановити ся над тим питанем, і инші великі держави також не повинні забувати про те.

„N. fr. Presse“ пише, що власне тепер ви ясняє ся загадка з военним запалом Сербії, бо показує ся, що поза нею стоїть Росия. Росия жадає посередництва великих держав, але єї акция розібє ся о опір Німців, котрим добре відомо, що Австрия висловила би ся против такого посередництва і не приняла би єго.

Зміна фронту Росиї містить в собі очевидну небезпечність, проте треба памятати про те, що кожда акция Росиї спіткала би перший артикул австрийско-німецкого трактату, що ледве Росия схоче атакувати Австро Угорщину — то наступить „casus foederis“.

Росия, виступаючи против Австро-Угорщини, знає, що може викликати европейску війну. Однак до сього не допустила би Франция, та й сама Росия завагала би ся перед війною.

Зміна фронту Росиї буде мати один неминучий наслідок, себ-то ще більше роздражнене публичної опінії в Сербії. Росия запевне не поможе Сербії на випадок війни, а проте пхне єї до сеї війни.

Новинки.

Львів, дня 25-го лютого 1909

— **Іменованя.** Є. В. Цїсар іменував віцеконсулїв: Николая Юристовского і Августа Галлен бурґ Галлера консулями. — П. Міністер судівництва іменував Самуїла Рота, нотариального кандидата зі Львова, нотарем в Миколаєві над Днїстром.

— **До VI кл. ранґи** посунені: директор женьскої семинариї в Перемишли Йосиф Фалат і директор женьскої семинариї у Львові Іван Войцеховский.

— **Філїя тов-а „Учительска Громада“** Дня 16 с. м. відбули ся в Коломиї перші загальні збори філїї тов—а „Учительска Громада“ в Коломиї. До видїлу філїї вибрано головою дир. Софрона Недїльского, заступником голови проф. Леонтия Кузьму, касиєром Богдана Левицкого, секретарем Антона Крушельницкого; членами видїлу: Федора Примака і Евг. Даниловича. Філїя має около 40 членів між самим учительством.

— **Філїя руск. тов. педаґ. в Тернополи** скликує загальні збори на день 7 марта 1909 р. до салї „Руской Бесїди“. На порядку дневнім: 1) Звіт з дїяльности Видїлу. 2) Вибір нового Видїлу. 3) Внески і інтерпеляциї. Початок точно о год. 2 по полудни. · За Видїл: М. Солтис, м. голова, Евг. Мандичевский, секретар.

— **Тов. тверезости у Львові.** Дня 14 с. відбули ся у Львові перші загальні збори україньпротиалькогольного товариства „Відродженє“, якого дїяльність розтягає ся на всї краї Австриї. Головою товариства вибрано дра Андрія Чайковского, адв. в Бережанах; заст. голови дра Івана Раковского, проф. акад. ґімн. у Львові; секретарем п. Вол. Лотоцкого; касиєркою п. Герміну Литвиновичеву, видїловими: проф. дра С. Томашівского, М. Тюня, дир. фабр. цемент. виробів в Стрию і А. Гарасевича, учит. госп.; заст. видїлових: пп. Олену Охримовичівну, Вол. Лаврівского і Юліяна Балицкого; до контрольної комісиї: пп. Литвиновича, Шурака і І. Цапяка. Члени тов. дїлять ся на дїйстних і членів прихильників. Дїстні члени дїстають відзнаки і грамоти за відповідною винагородою і складають обіт, що поки будуть членами тов., поти не будуть уживати алькогольних напитків. Члени-прихильники платять річно 6 К вкладки; можуть ними стати ті особи, що не уживають постійно алькогольних напитків, признають шкідливість алькоголїв і потребу борби з алькоголем. Тов-о „Відродженє“ може заложити філїю в кождій місцевости, де є бодай 10 дїйстних членів. Нове тов. повинно числити тисячі членів і при відповідній аґітациї певно їх собі зєднає.

— **Про смерть загадочної дївчини** в Чернівцях доносять ще: Перебрана за мужчину дївчина, котра тамтого тиждня отроїла ся в Чернівцях, називала ся Михайлина Семенюківна, а подавала себе за Михайла. Де перебула молоді літа, того не знати докладно. У 18 р. житя прийшла до Коломиї і там познакомила ся з Ротнаґльом фактором слуг, котрий насамперед вишукав їй місце наймита, а відтак виробив їй посаду при зелїзници. Коли Семенюківна усклада собі 600 риньских, дала їх Ротнаґльови до схованя. Пізнїйше купила собі біле, начинє кухонне та домашну знадобу. Через Ротнаґля дїстала ся она була за послугача на почту, а звідтам до реставрациї Гумля в Коломиї, де служила спершу за наймита, а відтак за послугача в реставрациї, розносила страви, а відтак стала платником. Перед 7 лїтами була в Чернівцях в реставрациї Хірера, відтак виїхала знов до Галичини і служила то в Станиславові, у Ворохтї, в Яремчу і в Підгайцях. Врублевский наймив єї перед 3 місяцями в Коломиї. Гостї любили „платника Михайла“; впадало лиш в око, що пан Михайло був дуже несьмілий, а дехто з гостий називав єго жартобливо „дївчуром“. Причина смерти Семенюківної доси невияснена.

— **Дрібні вісти.** Книгарня Тов-а ім. Шевченка продає вже від вчера білети на концерт в роковини смерти Шевченка, а попит єсть так великий як був на недавне ювилейне представлене „Просьвіти“. — Сеґорічна бранка відбуде ся пізнїйше як звичайно. В Тиролї оголошено се вже урядово, а то само послїдує і в инших краях. — Державна прокураторня в Чернівцях обжалувала редактора тамошної Allg. Ztg. за онодїшне надзвичайне виданє згаданої ґазети, в котрім редакция розсївала ложні вісти про недалеку війну з Сербією, щоби тим способом придбати собі передплатників і викликати зміну цїн на біржи користну для всїляких спекулянтів. — В реальности при ул. Кохановского ч. 34 знайдено брошу з рантами ажурової роботи вартости около 100 К. — Із сходів першого поверха впав вчера при ул. Боімів практикант склеповий Алекс. Файґель і потовк ся тяжко. — Вчера арештовано лихварку Фаню Ледерову, замешкалу при ул. Берка, котра визискувала особливо молодїж академічну. Полїция взиває покшодованих, щоби зголосили ся в цїли дальших доходжень. — Вчера арештовано Марию Кубік, жінку столяря, котра, як ми то вже доносили, пробила ножем власну дитину. — До пивницї п. Ст. Балицкого, при ул. Кіньи ч. 8 добув ся незвістний злодій і вкрав 7 сотн. вуглярбараболї, кілька фляшок шампана і токая. — У Відни арештувала полїция якогось Ем. Роніха, практ. лїсництва, котрий оногдашної ночи мав убити в Лїнцу властительку каменицї якусь Янову. — З Варшави доносять, що в тамошній інтендатурі войсковій на Празї відкрито брак 40.000 пудів (пуд=40 фунтів) сїна. Чейже офіцири его не з'їли ані не сховали до кишенї, а хто взяв грошї вписані до книг яко видані за сїно — се ледви чи вже вислїдить установлена в тій цїли комісия ревізийна.

— **Траґічна смерть кн. Казимира Сапіги.** Із Санта Круц, столицї на Тенерифі, однім з Канарийских островів напроти побережа західної Африки, доносять: Перебуваючи тут князї Казимир, Лев і Александер Сапіги, сини кн. Володислава Сапіги (красїчиньского) вибрали

нїчого не видите. То нїчо; ви будете видїти; добре що-сте на час приїхали. Я вам скажу, що вам пошкодило: Ви сидите над рікою; стару хату розбили-сте, поклали нову і скінчили тай замешкали. Хата на тім самім місци, де стара була і так саме за велика, як стара. Одно хибили-сте: заїзд та ворота з лївого боку забили-сте, а новий заїзд та нові отворили-сте до хати з правого боку. Чи так? — Так! — відповідає той чоловік. То одна причина. А друга така: Ви мали-сте в старій хатї образ давний, старий, на полотнї: Пречиста Діва, Ісус Христос та сьв. О. Николай. Ви не завісили его в новій хатї знову, але поклали в коморі на землю при стїні. Хто іде в вечір, в ночи до комори, трутить та талабуе ногами по образї. То гріх, бо і вам би було не мило, єсли би вас на старість доптали; не пошанували ваші власні дїти! Чи так? — Так! — відповідає той чоловік.

То дві причини, що спричинили ся до вашого калїцтва. Єсли прийдете до дому, то аби сте заїзд і ворота перенесли (!) знов на лївий бік а образ або спалїть (!) або пустїть на воду (!) та й буде вам добре. А ви, чоловіче, лишіть ся у мене до недїлї. В недїлю не треба приїздити; ви будете видїти та й самі підете до дому. А за то, що буду вас лїчити та й годувати тиждень, дасте 6 зр.

Жінка недужого зачала торгувати ся, що Стшалковского обійшло і він сказав їй, нехай чоловіка везе до доктора. Але остаточно жінка перепросила его і дала 6 зр. Чоловік лишив ся а жінка поїхала до дому.

Тодї Стшалковский каже до шваґра: Отворіть книжочку! — Шваґер отворив. Він поклад книжочку перед себе на стіл, положив ліву руку на отворену книжочку, правою підпер голову, подумав так трохи а потім каже:

— Ви маєте дома хорого сина; єму дуже обі ноги спухли, як колоди. Ви вже були з ним і у доктора. Він не вмре, поздоровіє; буде ще добрим господарем. Він скочив, як пас вівцї, зі скали і покрутив собі обі ноги. — Так єсть! — відповідає шваґер. — Я можу поїхати з вами, оглену, поправлю ноги і поратую а за то дасте менї 3 зр. — Добре — каже шваґер — дам і відвезу пана назад.

— А може вам що предсказати? — Нї, дякую; я лиш задля слабого до вас приїхав. — А вам? — питає мене. — Я яко студент не мав гроший і також подякував.

Аж тут отвирають ся двері і входить льокайчук з двора. — А що там скажеш? — Маємо шкоду в дворі, та не знаємо, хто винен. — Отвори книжку! — Льокайчук отворив. Стшалковский сів і знов хвильку подумав та каже:

— З кухнї пропала срібна ложка; так? — Так! — каже льокайчук. — А пан вас єи чіпає, бо не знає хто вкрав? — Так! — Іди до пана та скажи, що то кухтяк вкрав, а сховав єї по правім боцї дверий від льоху в городї. Шукайте там в бурянї, то знайдете! За тоє дай 20 крейцарів. — Коли я не маю, прошу пана. — То зараз менї принеси.

Льокайчук вийшов і побіг до дому.

Стшалковска дала обід. Ми обідаємо а Стшалковский розповідає, як економ займив єму корову і казав заплатити за шкоду 10 зр. а на другий день впав з коня і так потовк ся, що ледви живого привезли єго домів. Тодї прислав він по него, щоби прийшов єго ратувати. Стшалковский казав тодї заплатити собі 20 зр. і порадив єму та вилїчив єго.

Кінчимо обідати. Льокайчук приходить і приносить 20 кр. — А що, знайшли ложку? — Там, де пан казали, там ми шукали і знайшли. Пан дідич набили кухтика, бо він сам признав ся, та й відправили єго.

По обідї взяли ми Стшалковского на фіру і їдемо до дому. Я сиджу з ним на сидженю а шваґер поганяє. Стшалковский відмавляє молитву зі своєї книжочки. Коли скінчив, я попросив єго о книжочку і оглядаю єї, але книжочка книжочкою. Я осьмілив ся та й кажу до него: Прошу пана, по чім ви пізнаєте в книжці то, що людем все так докладно говорите і всьо знаєте, минувшість і будучність? А він до мене:

— Сину, я з книжки так нїчо не знаю як і ти. Я даю книжку отворити людем, щоби мене не судили, що я маю якесь дїло з чортами. Я маю природну силу; я такий уродив ся. Звідки така сила у мене, я сам не знаю. За таку силу дякую я Богу на кождім місци, встаючи і лягаючи, бо менї з нею добре. Я людем помагаю а люди мене за то шанують і утримують. Знаєш, сину, менї прийде така хвиля, коли я того хочу, або хтось від мене того зажадає, а я тодї зверну мою увагу на те, та й зараз стає менї все ясно; я виджу все так докладно, як ось тебе тут перед собою, знаю навіть, що ти думаєш, бо менї так показує і представляє якась незнана менї сила, а тої менї легко комусь порадити або когось поратувати.

Пан Тимчук кінчить своє оповіданє: Чоловік з Ворвулинець провидів на очи, а Дмитро, син шваґра, поздоровів.

(Дальше буде).

ся лодкою на прогульку на море. Підчас прогульки лодка перевернула ся і всі три впали до моря. Їм поспішили зараз на поміч і виратували відтак Льва і Александра, а Казимир утонув ся.

— **Пригоди на зелїзници.** Дирекция зелїзниць державних доносить: Нинї над раном на стациї Лїсько Лукавиця поїзд товаровий ч. 2094 наїхав на другий поїзд ч. 2071 стоячий на стациї. В наслїдок того стовку кондуктор Войдило тяжко пораневий, а три инші кондуктори зголосили ся яко хорі. Перешкоду в руху сейчас усунено. Обі машини і кілька возів товарових ушкоджені. — На зелїзвичім двірци в Чернівцях пересувач ваґонів Ткачук попав ся дня 19 с. м між стовчаки двох ваґонів і погиб на місци. — З Дзедзіца на Шлеску доносять: Яков Стацик, функционар зелїзничий, ідучи сими днями до нічної служби, попав ся в невиясненвий доси спосіб під віденьский поїзд зелїзничий, котрий єго переїхав, дуже тяжко покалїчив і мабуть смерть зробив. Нещасливого не добачено на шляху і по нїм переїхав другий поїзд, тягаровий, та відтяв єму обі ноги.

— **Великої крадежі** допустили ся невислїджені доси злочинцї в дворі в Милятинї, городецкого повіта. Злодії вломили ся до помешканя властительки більшої посїлости в Милятинї і вкрали мішочок з 100 кор. срібними монетами, мішочок з 60 кор. в ніклевій монеті, золотий дамский годинник, золотий старосьвітский ланцушок з дукатового золота, срібну цукорницю, два револьвери, два ніклеві годинники і богато всїляких дрібниць. Жандармерия і поліция слїдять доси безуспішно за злочинцями.

— **Крамничний курс у Львові.** Заходом львівскої філїї „Просьвіти“ уладжено у Львові крамничний курс в часі від 21. січня до 16. лютого с. р. коштом головного тов. „Просьвіти“ у Львові і при визначній учительскій помочи з боку „Народної Торговлї“ у Львові. Зголосило ся курсистів і курсисток 27, учащало на курс лиш 18, бо почта не подоручувала курсистам повідомлень про розпочате курсу. А шкода, що так мало ходило, бо можна було дуже много научити ся. Учено від 8 — 12 рано, від 3 — 5 пополудни. Плян науки уложив п. Іван Петрушевич, секретар „Нар. Торговлї“ у Львові, котрий заразом учив про орґанізацию торговельних спілок, про закони торговельні і промислові і про веденє книг. П. Ярослав Литвинович, референт справ торговельних при тов. „Просьвіти“ у Львові, учив купецких рахунків; п. Василь Угрин, кореспондент „Народної Торговлї“ у Львові, викладав про торговлю, про купецкі звичаї і купецку ґеоґрафію; п. Іван Балтарович, начальник склепу „Народної Торговлї“ у Львові, учив практичного товарознавства; п. Николай Скрипка, асистент бухгальтерії при „Нар. Торговлї“ у Львові, учив товарової манїпуляциї, калькуляциї товарів, веденя товарової контролї і робленя інвентур; п. Павло Керпякевич, асистент бухгальтерії при „Народній Торговлї“ у Львові, учив купецкої кореспонденциї, виповнюваня всїляких урядових формулярів, зелїзничих, почтових і телеґрафічних приписів. Філїя тов. „Просьвіти“ у Львові дякує всїм прелеґентам за їх безкористний труд у науці. Дальше дякує дирекциї „Нородної Торговлї“ у Львові за те, що позволила пятьом своїм урядникам заняти ся наукою на крамничнім курсї у Львові. В кінци дякує львівска філїя головному видїлови тов. „Просьвіти“ за покрите всїх коштів уладженя крамничного курсу. — Від виділу філїї тов. „Просьвіти“ у Львові.

— **Ювилей „Руской Бесїди“ в Чернівцях.** Ювилейні збори товариства „Руска Бесїда“, що мали відбути ся в початком сего місяця, відложено на місяць март а то з обави, що задля великої студени не прибуде на збори більша частина членів, особливо селян, для яких саме відділ товариства приготовив кілька викладів на просьвітні та економічні теми та дарунки книжками, маючи на думці, щоб ювилейні збори „Руской Бесїди“ стали ся як найбільшою заохотою до просьвіти широких мас народних. Головний видїл товариства звернув ся до всїх читалень, „Січей“, кас, української інтелїґенциї, селян та міщан з покликом вписувати ся в члени „Руской Бесїди“, що вже доси має 542 членів, — число, якого не мало ще нї одно товариство українське на Буковинї. Сих 542 членів по повітах розкладають ся так: із заставнецкого — 113, із черновецкого — 110, із вашківского — 84, із серетского — 73, із вижницкого — 63, із сторожинецкого — 44, із кіцманьского — 33, із сучавского — 8, із радівского — 6, із кімполюнґского — 6, а із ґурагуморского — 1. Члени належать до таких станів громадяньских: 202 селян, 150 учителів, 47 урядників, 16 сьвященників і 39 з вищих станів. Головний видїл звертає увагу на те, що до товариства пристало дуже мало селян, яких просьвіту має на меті „Руска Бесїда“. З товариств пристали до „Руской Бесїди“ і прислали річну вкладку 4 К всього 89: 68 читалень, 10 кас, 9 „Січей“ і 2 инші товариства.

Телеґрами.

Станиславів 25 лютого. На шляху Печеніжин Щапановский-Слобода рунґурска копальня привернено нинї загальний рух; тим самим привернено нормальний рух на всїх шляхах коломийских зелїзниць льокальних.

Будапешт 25 лютого. Палата послів ухвалила закон о континґентї рекрутів.

Петербург 25 лютого. На вчерашнім засїданю Думи социяліст Покровский обговорював подрібно дїяльність Азева і прийшов до висновку, що правительственний аґент Азев за відомостию правительства допускав ся провокациї і брав участь в рядї терористичних убийств. Материял той доказує достаточно, що цїла полїтика правительства опирає ся на провокацийній системі. Опісля два бесїдники із скрайної правицї зазначили, що нема причини до інтерпеляциї, бо цїлий материял походить з підозрівого жерела, іменно від революціонїстів. Інтерпеляцию треба відкинути; дума єсть перетяжена роботами і має до залагодженя важні справи.

Богато послів, записаних до голосу, вийшло із салї, бо хотїли промавляти аж по бесїдї Столипіна. Президент зарядив перерву на пів години. По перерві кадет Перґамент мотивував інтерпеляцию. Опісля промавляв президент мінїстрів Столипін і пояснював дїяльність Азева, Бакая, Бурцева і Лопухіна та становище правительства.

Константинополь 25 лютого. Мінїстер справ заграничних Ріфат виїде до Петербурга на конференцию з Ізвольским.

Константинополь 25 лютого. Сподївають ся, що підписанє протоколу угоди з Австро Угорщиною наступить в суботу.

Петербург 25 лютого. Предсїдателем бюра ради товариства взаїмности славяньскої вибраний предсїдатель думи Хомяков, віцепредсїдателями Красовский і ґр. Олїзар.

Льондон 25 лютого. Times доказує, що не можна жадати від Австро Угорщини, щоби сповнила територияльнє жаданє Сербії. Згадана ґазета каже, що треба знов вернути до гадки балканьской конференциї.

Надіслане.

Тисяч порад для всїх містить в собі часоп. „Добрі Ради“ ще можна получити 10 річн. по 1·50 кор. а всї разом за 10 кор., Ів. Данилевич, Стрілецкий Кут (Буковина).

Курс львівский.

Дня 24-го лютого 1909.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	565·—	575·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	380 —	400·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	551·—	556·—
Акциї фабр. Липиньского в Саноку.	410·—	—·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	109·50	110·20
Банку гіпот 4½%	99·—	99·70
4½% листи застав. Банку краєв.	100·—	100·70
4% листи застав. Банку краєв. .	93·30	94·—
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	96·50	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ лїт.	96·50	— —
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	92 50	93 20
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	97·20	97·90
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½% . .	99·70	100·40
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	93·—	93·70
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	94·30	94·70
„ м. Львова 4% по 200 кор.	91·50	92·20
IV. Льоси.		
Міста Кракова	99·—	107·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	51·50	55·50
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	30·50	32·50
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	66·—	70·—
Базиліка 10 кор. (Курс віденьский) . .	20·90	22·90
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·30	11·38
Рубель паперовий	2·51	2·52
100 марок німецких	117·10	117·30
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Надопада. (Телефона ч. 527).